

וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־הַיְהוּדָה: כִּי־כֹה
 אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמְעוּ פֶּחַד וְאִין שְׁלוֹם: שְׁאֵל־נָא וְרָאוּ אִם־
 יֵלֶד וְכִר מְדוּעַ רְאִיתִי כְּלִי־גֹבֶר יָדָיו עַל־חֲלָצָיו כִּי־לֹדָה וְנִהְפְּכוּ
 כָּל־פָּנִים לִירְקוֹן: הוּי כִּי גְדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמָהוּ וְעַתְּצָרָה
 הָיָא לְעַקֵּב וּמִמְנָה וְיִשַׁע: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱסַם יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר עָלוּ מֵעַל צְוֹאֲרֶךְ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנִימָק וְלֹא־יַעֲבֹדוּיְכוּ עוֹד
 וְרִים: וְעָבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוָד מֶלֶכְם אֲשֶׁר אָקִים
 לָהֶם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי יַעֲקֹב נֶאֱסַם יְהוָה וְאֶל־
 תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעַךְ מִרְחֹק וְאַתְּ יוֹרְעַךְ מֵאַרְץ שְׂבָגִים וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין־מִחְרִיד: כִּי־אַתָּה אֲנִי נֶאֱסַם יְהוָה לְהוֹשִׁיעַךְ
 כִּי אַעֲשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְצוֹתֶיךָ שָׁם אֵךְ אֵךְ אֵתְךָ לֹא־
 אַעֲשֶׂה כָלָה וְיִפְרֹתֶיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְהָ לֹא אֲנַקְה:

יגה ה' 19

וַיֹּאמֶר צֹא וְעִמְדַת בְּהַר לְפָנַי יְהוָה וְהָיָה יְהוָה עִבְר וְרוּחַ
 דְּוָלָה וְחֹק מִפְּרָק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים לְפָנַי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה
 אֶהְר הַרוּחַ לְעֵשׂ לֹא בְרַעַשׂ יְהוָה: וְאַחַר הַרְעַשׂ אֵשׁ לֹא בְאֵשׁ יְהוָה
 אֶהְר הָאֵשׁ קוֹל דְּמִמָּה דְקָה: וְהָיָה כְּשֶׁלַע אֱלֹהֵי וְנִלְט פְּנֵי בְּאֲדָרְתוֹ
 צֹא וְעִמְדַת פְּתַח הַמְּעָרָה וְהָיָה אֱלֹהֵי קוֹל וַיֹּאמֶר מִה־לֶּךָ פֹּה אֱלֹהֵי:

קול דממה דקה
 ואני שמעתי קול הבא מתוך הדממה,
 (ע) 19

20

וְשָׁכַח עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמַעַתְּ
 בְּקִלּוֹ כְּכָל אֲשֶׁר־אֲנִי מַצְוֶה הַיּוֹם וּבְנִיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת־שְׂבוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל־
 הַעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיעָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה: אִם־יְהוָה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבְיָאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וּירְשֶׁתָּהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּהּ מֵאֲבֹתֶיךָ:
 וְיָמַל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת־לִבְבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ וְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

יגה ה' 20

וישלח אברהם
 את ידו ויגח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך
 יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר
 אליה שלח ידך אליהנער ואלימעש לו מאומה כיועתה ידעתי
 כי ירא אלהים אתה ולא השקת את בנו את יחידך ממני: וישא
 אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו ויגלה
 אברהם ויגח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:

יגה ה' 20

(יב) אל תשלח, לשחוט, אמר לו: אם כן לחנם באתי לכאן.
 אעשה בו חבלה ואוציא ממנו מעט דם, אמר לו: אל תעש לו
 מאומה, אל תעש בו מום.
 (ע) 20

(טו) אברהם
 כן קרא אותו יראה שנה ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה. שם
 קרא אותו שלם שנה (נלכיהו) ומלכי צדק מלך שלם. אמר הקב"ה אם
 קורא אני אותו יראה כשם שקרא אותו אברהם. שם אדם צדיק
 מטרעם. ואם קורא אני אותו שלם אברהם אדם צדיק מטרעם אלא
 דריני קורא אותו ירושלם כמו שקראו שניהם יראה שלם ירושלם.

ונתת לעבדך לב שומע (כתוב ברסו ר'). ונתת לעבדך לב
 שומע קייכבאן אמרו הלב רואה. הלב שומע. הלב
 סדר. הלב יודע. הלב עומד. הלב נופל. הלב מהלך. הלב
 צועק. הלב שסח. הלב מתנסח. הלב רואה קולנו ראה הרבה.
 הלב שומע ונתת לעבדך לב שומע. הלב סדר קיודרתי אני עם
 לבי. הלב יודע קילב יודע מרת נפשו. הלב עומד קיהועמד לבך.
 הלב טפל קיאל יפול לב אדם עליו. הלב מהלך קיאמר לא לבי
 הלך. הלב שסח ילכן שסח לבי. הלב מתנסח ידברו על לב
 ירושלים:

אשרי העם יודעי תרועה יהוה
 באור פניה יהלקם: בשמך יגילח כל הימים ויבדקתה ירומנו: ו
 כייחפארת עזמו אמה ויבדקתה תרים קרננו:
 יגה ה' 20

ה אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך טובה שידבק בה האדם
 כדי שיכנס בה לעוה"ב? נכנס רבי אליעזר ואמר: עין טובה.
 נכנס רבי יהושע ואמר: חבר טוב. נכנס רבי יוסי ואמר: שכן
 טוב. יצר טוב ואשה טובה. רבי שמעון ואמר: הרואה את
 הנולד (נ"א כגון מרדכי יהודי שראה את הנולד). נכנס ר'
 אלעזר ואמר: לב טוב לשמים ולב טוב לבריות. אמר להם:
 רואה אני את דברי ר"א בן ערך מדבריכם: שבכלל דבריו
 דברייכם.
 אגור צ' נר
 בריק י'